

[Hans Hedtoft.]

mindst Alders- og Invaliderentemodtagere, nu kommet op paa at betale Skatter, som ingen Rimelighed har for sig. Der er Harme blandt alle Danmarks Alders- og Invaliderentemodtagere over den pludselige og mange Steder urimelige Skatteforhøjelse, man i Aar har været ude for. Naar det er sket, saa er det Regeringens Skyld. I det Folketingsudvalg, der blev nedsat i Efteraaret angaaende det socialdemokratiske Forslag om Forbedringer af Alders- og Invaliderentemodtagernes Kaar, stillede Udvalget Socialministeren en Række Spørgsmaal om de Virkninger, den gældende Skatte-lovgivning vilde faa for Rentemodtagerne i Skatteaaret 1947—48. Udvalget fik Svar i Marts, og det fremgik deraf, at der vilde ske en væsentlig Forhøjelse af Rentemodtagernes Kommuneskat, Statsskat og fælleskommunale Skat. Vi bad da Regeringens Indpiker, det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen, om at faa Udvalget sammenkaldt. Vi blev afvist. De socialdemokratiske Medlemmer har dernæst skriftligt anmodet om at faa et Møde i Udvalget om Sagen. Indtil i Dag, 8 Maaneder efter Socialministeriets Besvarelse af Udvalgets Spørgsmaal, er vor skriftlige Henvendelse til den højtærede Udvalgsformand forblevet ubesvaret. Saadan ser Venstres sociale Forstaaelse ud i Praksis, og saadan er Regeringens saakaldte Forhandlingsvilje over for Rigsdagens største politiske Parti! Det bør blive en af de første Opgaver, en ny Regering løser efter Valget, at ændre de urimelige Skatteforhøjelser, der er gennemført for Titusinder af Rentemodtagere, Pensionister o. lign., som kun har et beskedent Rentebeløb at eksistere for. Det vilde være letsindigt i Dag at love en vidtgaaende øjeblikkelig kostbar Udvidelse af den danske Sociallovgivning, det maa komme i Takt med Genopbygningen, men de danske Rentemodtagere burde have været fri for de urimelige Skatteforhøjelser, der har fundet Sted. Den hjælpende Haand har Danmark virkelig Raad til at give dem.

Til de voksende Vanskeligheder paa det valutamæssige, det produktionsmæssige og det forsyningsmæssige, det bolig-mæssige og det pengepolitiske Omraade kommer der en truende økonomisk Krise paa et helt andet Felt, som dog naturligvis ikke er uden Sammenhæng med det, jeg allerede har nævnt. Jeg tænker her paa Prisudviklingen. Sandheden er den, at det danske Prisniveau igennem det sidste Aarstid har været ude for et Pres, som det ikke har kunnet staa imod. Vi staar i Øjeblikket over for en Inflations-

fare, som kan sammenlignes med Besættelses mørkeste Aar eller med den Situation, der opstod i Aarene efter sidste Krig, hvor man i den økonomiske Politik begik en lang Række Fejlgreb, som man fra alle Sider var enig om ikke skulde gentages efter denne Krig, men som man under den nuværende Regerings Ledelse, eller rettere Mangel paa Ledelse, er ved at gentage paa alle Omraader. I Femaaret fra Juli 1941 til Juli 1946 var den officielle Stigning i Leveomkostningerne i alt ca. 5 pCt. eller 1 pCt. aarlig. I Løbet af det sidste Aar, der foreligger Statistik for, nemlig Perioden fra Juli 1946 til Juli 1947, er denne relativt rolige Prisudvikling hørt op. Mellem den siddende Regerings Hænder er de Diger og Høfder, der skulde stoppe for Presset paa Prisniveauet, brudt sammen og smuldret bort. Alene i Løbet af dette Aar er Prisopgangshastigheden, stadig efter den officielle Statistik, 4-doblet for Detailprisernes Vedkommende, og for Engrosprisernes Vedkommende er Stigningen endnu kraftigere, hvilket uvægerligt paa et senere Tidspunkt vil sætte sig Spor i Leveomkostningerne. Et endnu mere talende Vidnesbyrd om Inflationspressets fortsatte Vækst faar man ved at betragte det maanedlige Byggeomkostningsindeks. Det ligger nu 91 pCt. over 1939-Niveauet; det er med andre Ord fordoblet siden Krigen Udbrød. Siden Maj 1945 har Stigningen i Byggeomkostningerne udgjort 25 pCt., og i Løbet af det sidste Aar er de gaaet i Vejret med 10 pCt.

Stillet over for denne Situation taler nu forskellige af de højtærede Ministre i dunkle Vendinger om et Prisstop, et Prisstop, der, saavidt jeg forstaar, kun skal gælde for Byerne, thi Landbruget er som sædvanligt i Særklasse; men Vilje og Forslag til en effektiv Indskriden og en virkelig Indsats over for den monopolistiske Politik, der tydeligt breder sig over større og større Dele af Erhvervslivet, har vi ikke mærket fra Regeringens Side. Det er ogsaa karakteristisk for dansk Situation, at Grundspekulationen trives som aldrig nogen Sinde før. I øvrigt var Regeringens Hovedindsats ved Prislovens Fornyelse, som det vil erindres, at faa indført visse, ganske vist ikke særlig betydningsfulde Lempelser i Avanceberegningen; det Forslag vi stillede til en Skærpelse af Prisloven, blev simpelthen stemt ned.

Sidst, men ikke mindst, kommer nu Virkningerne af den daarligste Høst, Danmark har haft for Kornets Vedkommende siden 1941. Det endelige Resultat heraf kan man endnu ikke overskue. Det vil bl. a. afhænge af, om det lykkes, hvad vi alle